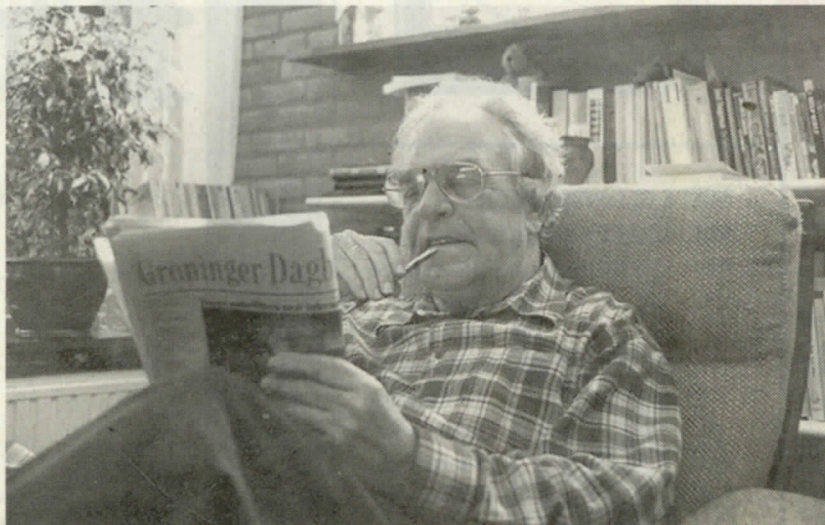

Kees Visschers Klaaine Nachtmeziek

VEENDAM - Het is niet ondenkbaar dat regionale taalwetenschappers over pakweg honderd jaar het oeuvre van Kees Visscher bestuderen en tot de conclusie komen dat het boek *Klaaine Nachtmeziek* als een keerpunt in zijn werk moet worden gezien. De Veendammer schrijver debuteerde in 1985 in het Gronings met *Appels in t Paark*, een bundel serieuze verhalen, maar stond heel lang bekend als scribent en verteller van het lichtvoetige genre. Na zijn zesde boek -op 7 november 1997 in borg Welgelegen in Sappemeer gepresenteerd- zou de in Hoogezand geboren auteur zich opnieuw wijden aan wat hij eigenlijk het liefst deed: het maken van de wat meer melancholische, beschouwende verhalen over mensen en het leven van alledag.

Misschien dat de geschiedenisboeken van de toekomst ook een aardige anekdote zullen bevatten over de toenmalige Commissaris der Koningin van de provincie Groningen (in de twintigste eeuw had Nederland nog een vorstin) aan wie het eerste exemplaar werd aangeboden. Bij een eerdere ontmoeting in Oudeschans was gebleken dat Hans Alders wat moeite had het Gronings van Visscher te volgen. Alders kennende zal hij dat recht willen zetten en waarom zou dat niet op 7 november zijn.

Het verschijnen van *Klaaine Nachtmeziek* (overmorgen dus) valt in de periode waarin de nu 67-jarige Visscher (we zijn weer in 1997) er voor kiest om wat minder uit zijn werk te gaan voorlezen. Na meer dan tien jaar stad en land te hebben afgereisd om in bibliotheken,

Kees Visscher ...wat minder voorlezen uit eigen werk... (foto: Hans Zuidema)

schouwburgen en dorpshuizen de mensen te plezieren met zijn 'vertelsters', doet hij het wat rustiger aan. „Ik word een dagje ouder”, maakt de schrijver duidelijk. „Het is overigens nooit mijn bedoeling geweest als 'humoristisch' door het leven te gaan. Dat ontstond als het ware vanzelf. Toevallig hoorden Kirsten Klijsma en Wim Ramaker van Radio Noord het dankwoord dat ik uitsprak, nadat Appels in t paark in 1986 de literaire prijs kreeg van de Stichting t Grunneger Bouk. Dat was een grappig verhaal. Die moeten we hebben, dachten beiden en inviteerden mij voor de regionale zender.”

Wat volgde waren talloze uitzendingen:

in middagpauzes, op zondagmorgens en op zaterdagmiddagen. Het grote publiek ontdekte Visscher. Van het een kwam het ander. Er verschenen drie bundels: 'Zo Dag en Deur', deel één, twee en drie, waarin hoofdzakelijk de lichtvoetige radioverhalen waren verzameld. Daarnaast bleef Visscher ook serieuze verhalen schrijven. In 1992 werd 'Martha' uitgebracht; een verhalencyclus, waarin de Veendammer schrijver de jodenvervolging in de oorlog van zich afschrijft.

„Ik had er ook geen idee van dat ik zou gaan voorlezen voor publiek. Het moet een beetje in je zitten, maar ik wist niet dat ik het zo leuk zou vinden”, vervolgt

Visscher. „Schrijven deed ik al heel vroeg. Van kinds af aan. Dat ben ik mijn hele leven blijven doen, ook toen ik al lang een 'normale baan' had als chemisch analist. Eerst schreef ik in het Nederlands, op latere leeftijd in het Gronings, de taal waarin ik opgevoed was en nog altijd dacht. Meestal had het werk een wat wrange, weemoedige ondertoon. Meegesleurd door de ontwikkelingen ging ik daarnaast ook humoristische verhalen schrijven en uit de reacties merkte ik dat mensen het plezierig vonden om daar naar te luisteren.”

In zijn nieuwste boek *Klaaine Nachtmeziek* zijn dertig 'lichtvoutige vertelsters' opgenomen. Een keuze uit de Groninger verhalen die Visscher in 1995 en 1996 wekelijks vertelde in de programma's AHA en Station Noord van Siemon Reker. Vijf verschillende genres zijn er in vertegenwoordigd, waaronder grappige, serieuze en melancholische herinneringen en verzinsels.

De titel van het boek verwijst naar een compositie van Mozart, maar doelt in feite op het vierde verhaal dat zich afspeelt in Appelscha. Het is een van de weinige autobiografische verhalen. De hoofdpersoon (Kees Visscher op 16-jarige leeftijd) is met zijn klas op schoolkamp. 's Nachts knijpt hij er met een kameraadje tussenuit. De bedoeling is meisjes te versieren. Twee exemplaren dienen zich aan. De vriend verdwijnt al snel met zijn 'verovering' en de hoofdpersoon blijft achter met het meisje en zijn gitaar. Hij brengt Geeske naar een openluchttheater en wil haar in vervoring brengen met zijn muziek...